

נקודת אור בפרשה - דעת תורה - פרשת שופטים

נאמר בפסוק: "ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר ה' ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה ל' א תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושם אל". **וברש"י כתב:** "אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין, וכל שכן שאומר לך על ימין ימין ועל שמאל שמאל".

וצריך להבין: מדוע התורה מצווה אותנו לשמוע בקול החכמים גם בנושאים שנראה לנו שהחכם "טועה" בהם ח"ו, או בדברים שאנחנו חושבים שאנחנו מבינים טוב יותר ממנו?! הרי אני "למדתי" את המקצוע המסוים הזה, והוא - לא?!

והתשובה היא: מכיון שהחכם חי את כל חייו רק על פי התורה הקדושה. היא זו שמנתבת אותו וזורמת בדמו. לכן הקב"ה מזכה אותו בעצות חכמות ולא נותן לו שיהיו דבריו "טעות" או "לא נכונים" חלילה, אלא כל מה שיאמר החכם - כך יהא. זה מה שנקרא "דעת תורה", שהדעת והשכל של התלמיד חכם הם של תורה ולכן אינו טועה.

וז גם הסיבה לכך שאנו רואים אנשים שהולכים לשאול רבנים בענייני רפואה, נדל"ן, עסקים וכד'. ומדוע? וכי התלמיד חכם למד רפואה, או הוכשר כיועץ נדל"ן? הוא סגר פעם עיסקה עם מישהו? מאיפה הוא יודע לענות תשובות כל כך מדויקות בנושאים הללו שהוא לא למד אותם מעולם?!

אלא, כפי שנתבאר, התורה שהתלמיד חכם לומד מטהרת ומיישרת את שכלו ולכן כל מה שהוא מייעץ לאדם - גם בתחומים שהוא לעולם לא למד, זה נובע מתוך שכל ישר וטהור, כך שעצותיו תמיד יהיו נכונות, ישרות ואמתיות בדיוק כפי שהתורה היא נכונה, ישרה ואמתית. **כך היה אומר גם מרן ה'חפץ חיים' זי"ע:** "מי שדעתו דעת תורה, יכול לפתור כל בעיות העולם".

על ר' ישראל מסלנט זצ"ל מספרים, שפעם בא לפניו אחד המשכילים ואמר לו: "הייתי במקומות רבים והייתי מצוי אצל הרבה רבנים, וראיתי שהם גדולים בתורה וחשובים, אבל חסרה להם פקחות בעניני העולם, אולי כדאי שכבודו יתקן את הדבר ויורה לרבנים ללמוד גם חכמה בעניני העולם? **אמר לו הרב:** "עכשיו הגעתי לימי הזקנה וטורח גדול הוא לי להסתובב בכל המדינות וללמד את הרבנים פיקחות, אבל, עצה טובה יש לי בשבילך: בעודך יושב כאן אתה יכול לתקן את המצב! וזאת על ידי שתשב רגע קטן ותהרהר בתשובה, ואז תמצא שכל הרבנים פקחים הם, ואתה הוא זה שלא מבין את דעתם הרחבה".

עוד מסופר על רבי יהונתן אייבשיץ זי"ע שבאחד הויכוחים שלו עם הכמרים הגויים, שאלו אותו הכמרים: "איך יתכן שהעובר על דברי חכמים חייב מיתה (כמבואר בגמרא ברכות ד:), בעוד שיש הרבה עבירות מהתורה עצמה שהעובר עליהם אינו חייב מיתה?"

השיב להם הרב: "אף אתם נוהגים כן בכל מקומות מושבותיכם. אם, למשל, יבוא אדם לפני המלך ויעשה דבר נגד המלך, לא תמיד המלך יהרגו מיד במקום, אלא יעמידו למשפט, ואז יחלט כיצד להענישו. אבל אדם שמתפרץ לארמון המלך, ואינו שומע לדברי השומר העומד בשער הארמון, תיכף ומיד רשאי השומר ואף מחוייב לירות בו למוות, מפני שאינו יודע מה עלול לעולל אותו האיש!" **המשיך רבי יהונתן ואמר:** "חכמי ישראל הם השומרים העומדים על המשמר, ושומרים שלא יעברו על רצונו של מלך העולם, וכל המסרב לשמוע לפקודתם, דינו חמור בהרבה ממי שעובר על דברי המלך הכתובים בתורה".

יהי רצון שנזכה גם אנחנו ללכת כל חיינו בדרך התורה הקדושה, לשמוע תמיד בקול החכמים ולהיות כפופים לדעת תורה, אמן!